

OT Oke Kaarela, OH6NOP/OH2NP aktivoi bandeja pääasiallisesti Kivijärven Koppelosta, jossa on täysi antenni- ja laitevarustus HF/VHF/UHF:lle ja pakettile. Aika ajoin hän on äänessä Jyskästä tai mobilesta tahi joltakin ra-leiriltä.

Radioamatöörileirien ennätysveteraani

SRAL ry:n kunniajäsen Grand Old Timer Oke Kaarela, OH6NOP/OH2NP tunnetaan erityisen ahkerana radioamatöörileirien vierailijana. Kun toiset keräävät maita, ruutuja, awardeja tai stickereitä, OT Oke pakkaa laukkunsa ja suuntaa jollekin radioamatöörien kevät-, kesä-, syys-, talvi- tai viikonloppuleirille. Lokakuussa -95 leirilaskurissa oli lukema 294 ja vuoden aikana hän vieraili kymmenellä leirillä!

oli, sillä mitään kurssitoimintaa ei siihen aikaan ollut lähimaillakaan. Sähkötyöstä opettelin lukemalla tekstejä morsemerkkeinä ja kun kukaan ei ollut lähikulolla, harjoittelin antoa viheltämällä, muistelee OT Oke.

Kesäleirituntuma jo Keisarinharjulla

SRAL:n jäseneksi Oke liittyi v. -49, jolloin hän oli myös liiton ensimmäisellä kesäleirillä Kangasalan Keisarinharjulla — se oli siis leiri numero yksi. Seuraavana vuonna lähdin yrittämään kotokalaisten painostuksesta ra-tutkintoa Helsinkiin. Liikennekokeen kävin suorittamassa Armas Häkkäsen, OH2NQ kotona. Luurit korvilla workin 20 metrin cw-bandilla ja kuulin hyvin heikon ZS3-aseman, jota myös kutsuin. Asema vastasi ja Armas kuuli avaimen rytmistä, mikä asema oli kyseessä. Hän hypäsi pystyyn ja hoki innoissaan äänestä: "Se on maa numero 103 - sinä olet läpi!"

OT Oke on syntynyt v. 1917 Pieksämäellä, jossa hänen isänsä toimi metsäpiiripäällikkönä. Vuodet 1927-38 perhe asui Viitasaarella, jossa Oke kävi yhteiskoulun. Tammikuussa 1939 tuli lähtö asevelvolliseksi ratsuväkeen, vaikka mieli olisi tehnyt kiihkeästi viestijoukkoihin. Sinne en päässyt millään ilveellä, kertoo OT Oke. Sotahommissa pyörähtikin sitten täysi kierros alkaen syksyn -39 ylimääräisistä kertausharjoituksista ja päättyen Lapin sotaan. Jatkosodassa OT Oke palveli Laguksen panssarijääkäripataljoonassa komp-

panianpäällikkönä.

Metsä ja puu on ollut Oken leipäpuu läpi elämän: ensin piirityönjohtajana Simpeleellä, sitten metsäpiiripäällikkönä Lappeenrannassa ja lopuksi Helsingissä Metsäalan tekniset -järjestön toiminnanjohtajana, mistä toimesta hän siirtyi eläkkeelle vuonna 1980.

Oken kiinnostus radioasioihin syntyi jo koulupoikailiässä, jolloin hän rakenteli ensimmäiset kidekoneet ja putkipelit anodiparistoinen ja akkuineen. Heti sodan jälkeen Simpeleellä minulla oli kova halu päästä mukaan radioamatöörimaailmaan, tosin vaikeuksiakin

Ensimmäinen lähetin oli VFO-tyyppinen 6J5-6L6 putkituksella varustettu 6 watin peli, johon rakensin jatkossa 45 watin pääteasteen 807:lla. Vastaanotin oli Prahnin kelasarjan ympärille rakennettu viisiputkinen superi. CW-varmuuden saamiseksi ajelin ensin pelkäästään sähkötyksellä puoli vuotta silloisella kutsulla OH5OP. Vähitellen ryhdyin harjoittelemaan puhetyöskentelyä pistämällä hiilimikin linkillä suoraan oskillaattorin kelan lähelle. Myöhemmin lähetin oli kolmikerroksisessa puutelineessä, jossa virtalähde oli alinna, AM-modulaattori keskellä ja lähetinosa yllinä.

Jonkin vuoden kuluttua kuvaan tulivat mukaan Gelson VFO:t ja Heathkitin rakennussarjat, joita kokosinkin peräti 12 kappaletta erilaisia, kuten esim. Grid Dip-pereitä, yhden bandin transceiverin ja SB-100-sarjaa. Eicon kolmen bandin transceiveri oli niin kova ryömimään, että se piti pultata pöytään kiinni! Aikanaan tulivat vuoroon myös sellaiset klassikkovastaaantottimet kuin Eddystone 640 ja kaksois-superi 750, joista edellinen oli erinomaisen herkkä peli.

Antennien rakentelu ja kokeilu on ollut alusta alkaen kiinnostavaa puuhaa. Ensimmäinen antennini oli neljän kympin "single wire fed Hertz". Quadista ideoimani Delta Twins-antenni oli mainio dx-peli ja sitä käytiin katsomassa oikein miehissä matkojenkin takaa. Siitä tuli myöhemmin suosittu matkamiesten DX-antenni, kertoo OT Oke.

Leireillä kiertäminen hauskaa

Erilaisilla radioamatööreillä vieraileminen on ollut mieluisa harrastus. Haastatteluhetkellä eli lokakuussa -95 mittarissa oli 294 leiriä ja kesällä taakse jäivät Kemi, Laukaa, Sydänmaa/Seinäjoki, Räyskälä,

Vaala, Pieksämäki, Kuopio, Viitasaari, Sonamo ja Helsinki. Leireillä OT Oke yleensä asettuu taloksi eikä vaan pistäydy. Leireillä on parasta vanhojen bandituttujen ja uusien kasvojen tapaaminen.

Oke on nähnyt ja kokenut monenlaisia ra-leirejä. Ennen vanhaan leiri alkoi antennien rakentamisella ja kokeilulla. Nykyään antennit rakennetaan hyvissä ajoin ennen leiriä ammattilaisten toimesta. Laitteet ovat kaupallistuneet ja parantuneet teknisesti ja suorituskyvyltään. Leirihengessä on myös tapahtunut muutoksia, eikä välttämättä kaikki hyvään suuntaan. Suoranainen häiriönteko ja liiallinen läträily nestemäisten aineiden kanssa on lisääntynyt.

Järjestötoiminta on ollut OT Oken sydäntä lähellä. SRAL:n hallituksen jäsen hän ollut vv. 1961-66, liiton varapuheenjohtajana 1965-66 ja liiton puheenjohtajana vuonna 1967. Hän on Saimaan Viitokset ry:n ja Järvenpään Radioamatöörit ry:n perustajajäsen ja on toiminut myös molemmissa seuroissa puheenjohtajana, joten tekevälle on hommia riittänyt!

Oke on sitä mieltä, että kun ei ole pakko kuulua liittoon ja on ainakin teoreettinen kilpailutilanne, liiton toiminta pysyy pirteänä ja konsulit valveilla. Järjestötoiminnassa on myös tapahtunut paljon muutoksia. Nykyisin monet liiton jäsenet luulevat, että tämän meidänkin liittomme pitäisi toimia kuten ammattijärjestö, mutta ei muisteta sitä, että radioamatööritoiminnan tulisi olla iloista leikkiä ja kehittävää harrastusta. Tietysti liitolle voidaan ja pitääkin asettaa vaatimuksia ja sen tuleekin olla edunvalvoja, mutta välillä tuntuu siltä, että mennään liian pitkälle ja vaaditaan liitolta sellaista toimintaa, joka nykypäivänä näyttää kuuluvan ammatillisille järjestöille. Sotien jälkeisenä aikana liittoa ja sen jäseniä on kohdeltu aika hyvin. Kehitys on mennyt hyvään

SRAL 75 vuotta

Juhlavuoden aikana kerromme Radioamatöörissä ihmisistä ja tapahtumista 75-vuotisen toiminnan taipaleelta. Kuhunkin numeroon on tarkoitettu saada otsakkeeseen liittyvää historiallista asiaa joko tärkeistä tapahtumista tai radioamatööriveteraanien haastatteluina.

Jos sinulla on juhlavuoteen liittyviä ideoita tai ehdotuksia, älä epäröi, vaan ota yhteys. Voit myös kirjoittaa ajatukset paperille tai korpulle ja lähettää toimitukseen tai historiikkihojajalle. Muista, että juhlavuosi koskee meitä kaikkia ja että seuraava merkittävä tapahtuma eli satavuotisjuhla on vain noin kahden auringonpilkumaksimin päässä! 73 de Reiska, OH2HK, puh/fax (90) 341 3686. ■

suuntaan ja olemme saaneet toivomuksiamme ja vaatimuksiamme kohtuullisen hyvin läpi, esittää OT Oke omana arvioinaan.

Mieleen jääneitä hameja

Vuosien varrelta on radioamatöörimaailmasta jäänyt mieleen joitakin mielenkiintoisia henkilöitä. Eräs heistä oli Eino Metso, OH3OR, alun perin viipurilaisia. Kun menin häntä Lahteen tapaamaan, hän totesi yksikantaan, että eikö Lappeenrannassa ole enää pitäviä köysiä, kun tänne tulit! Einolla oli muuten senaikaiseksi tosi hieno itse tehty vastaanotin pelkäästään kahdenkymppin cw-alueelle. Ensimmäinen sata kilohertsiä oli levitetty yli asteikon ja rx:ssä oli kristalinkirkas sävel kuunneltaessa. Asema oli sijoitettu WC:iin.

Veturinkuljettaja Hugo Malm, OH3NA, oli menestynyt DX-nikkari. Hänellä oli useita yhden bandin slouppaavia Hertz-antenneja eri ilmansuuntiin. Pohjoiseen, Pasificille suunnatun antennin hän oli nimennyt helmenkalastajaksi, koska sillä hän poimi monia hyviä dx:iä nimenomaan siltä ilmansuunnalta. Veturinkuljettajana hän joskus veteli veturin pillillä yleistä kutsua ja kysymysmerkkiä asemilla, joiden lähistöllä hän tiesi asuvan radioamatöörejä. □

SRAL:n Räyskälän kesäleiri -95 oli OT Oken leirilaskurissa n:o 288. Tämän leirin jälkeen laskuri naksutti vielä kuusi numeroa lisää vuoden loppuun mennessä.